

Terviye Günü

İbrahim aleyhisselâm, Babil'den hicret ederken:

“Ya Rabbi! Bana salihlerden bir oğul ihsan buyur ki, davet ve taatte yardımcım ve gurbette mûnisim ve gözümün nuru olsun” diye duâ etti. Allahü teâlâ onun duâsını kabul ederek, ona Hazreti İsmail'i müjdeledi. Ayet-i kerimde mealen buyuruldu ki: **(Biz de ona halim bir oğul müjdeledik.)**

İbrahim aleyhisselâm, İsmail aleyhisselâmın doğumundan sonra, Allahü teâlânın emri ile, İsmail aleyhisselâmı ve annesi Hacer validemizi Mekke'ye bırakıp Şam'a döndü. Zaman zaman gider, onları Mekke'de ziyaret ederdi. Yüzünde, Muhammed aleyhisselâmın temiz babalardan temiz ve aşf analara geçip gelen nuru parlayan Hazreti İsmail çok güzeldi. Bu sebepten İbrahim aleyhisselâmın, oğlu İsmail'e karşı muhabbeti fazla idi. İsmail aleyhisselâm yedi yaşında iken, birgün İbrahim aleyhisselâm ibadet ettiği mihrabda, bu muhabbet içinde uyudu. Rüyasında oğlu İsmail ile otururken, bir melek gelip dedi ki:

- **Ben, Allahü teâlânın elçisiyim. Allahü teâlâ, bu oğlunu kurban etmeni istiyor.** İbrahim aleyhisselâm korku ile uyandı. “Rüya rahmanî mi, yoksa şeytanî mi” diye tereddüt etti. O gün hep bu rüyayı düşündü. Onun için bu güne Terviye denildi.

Zilhicce ayının sekizinci gününe, Terviye günü denir. Arefe gününden önceki gündür. Hacıların sabah namazını kıldıktan sonra, topluca Mekke'den Minâ'ya doğru hareket ettikleri gündür.

Hadîs-i şerifte;

(Bir Müslüman, Terviye günü oruç tutarsa ve günah söz söylemezse, Allahü teâlâ, onu elbette Cennete sokar) buyuruldu.

Terviye günü sabah namazından sonra, hacıların, Arafat'a gitmek için Mekke'den çıkmalarının haccın sünnetlerinden olduğu, İbn-i Âbidînde yazılıdır.

Kaynak: Peygamberler Tarihi Ansiklopedisi ve Dinimizislam.com sitesi